

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobkyně: **S. B.**, zast. JUDr. Irenou Wenzlovou, advokátkou se sídlem v Litoměřicích, Sovova 709/5, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem v Jihlavě, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2013, č. j. KUJI 65643/2013, sp. zn. ODSH 1123/2013 Pe,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu správních rozhodnutí

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný změnil k odvolání žalobkyně prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Jihlava, odboru dopravy, ze dne 19. 8. 2013, č.j. MMJ/OD/4973/2013-23 101015/2013/MMJ, ve věci námitek proti záznamu o počtu řidičem dosažených bodů v bodovém hodnocení, tak, že nesprávné datum narození žalobkyně nahradil

datem správným, přitom v ostatních částech zůstal výrok rozhodnutí nezměněn, prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno a odvolání zamítnuto.

[2] Prvostupňovým rozhodnutím podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“), zamítl námitky žalobkyně proti záznamům bodů a provedený záznam 12 bodů ke dni 2. 3. 2013 potvrdil. Záznam počtu bodů u celkem 3 skutků byl proveden na základě rozhodnutí specifikovaných v oznámení Policie ČR, a tyto záznamy potvrdil. Magistrát potvrdil záznam celkového počtu bodů v evidenční kartě řidiče za jednání spáchaná žalobkyní ve dnech 1. 12. 2012, 11. 12. 2012 a 2. 3. 2013. Žalobkyně při řízení motorového vozidla nejprve porušila § 18 odst. 4 silničního zákona a dopustila se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. silničního zákona, protože překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h o více (dovolená rychlost 50 km/h a naměřená rychlost po odečtu 82 km/h). Za uvedené jednání byly zaznamenány do karty řidiče 3 body. Žalobkyně při řízení motorového vozidla dne 11. 12. 2012 porušila § 29 odst. 1 písm. a) silničního zákona a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 9. silničního zákona, neboť vjížděla na železniční přejezd, když byla dávana výstraha dvěma červenými přerušovanými světly signálu přejezdového zabezpečovacího zařízení. Za uvedené jednání jí bylo zaznamenáno do karty řidiče 7 bodů. Dne 2. 3. 2013 žalobkyně porušila při řízení motorového vozidla § 22 odst. 1 a § 7 odst. 1 písm. c) silničního zákona a dopustila se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8. a § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. silničního zákona, neboť za jízdy držela v ruce telefonní přístroj a při jízdě křižovatkou nedala přednost vozidlům přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci. Za toto jednání jí byly zaznamenány do karty řidiče 4 body. Všechna jednání byla projednána v blokových řízeních, pravomocně ukončených uložením pokut (ve výši 2 500 Kč, 500 Kč a 2 000 Kč). Při kontrole počtu zaznamenaných bodů magistrát vycházel též z kopií jednotlivých pokutových bloků. Ty porovnal s Oznámením Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení a u všech dospěl k závěru, že uvedené údaje jsou shodné, všechny přestupky byly správně zaznamenány v registru řidičů. Magistrát tak v provedených zápisech bodového hodnocení do karty řidiče žalobkyně neshledal žádné pochybení.

[3] Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí odvolání zejména uvedl, že správní orgán je při zaznamenávání bodů v registru řidičů vázán § 123b zákona o silničním provozu. Zápis bodů se provádí dle přílohy č. 1 zákona o silničním provozu, která nepřipouští žádné správní uvážení. V rámci rozhodování o námitkách proti záznamům bodů správnímu orgánu nepřísluší přezkoumávat pravomocná rozhodnutí zaslaná mu k zapsání bodů za spáchané dopravní přestupky od kontrolních orgánů. Námitky proti těmto rozhodnutím je nutno řešit v rámci jednotlivých sankčních řízení s příslušným správním orgánem. V daném případě byly přestupky žalobkyně pravomocně ukončeny blokovými pokutami. Pokutové bloky obsahují údaje o žalobkyni. Žalobkyně je na místě podepsala a tím vyjádřila souhlas se spácháním přestupků i způsobem jejich vyřízení. Žádné z předmětných rozhodnutí nebylo pravomocně zrušeno. Prvostupňový orgán (dále též „magistrát“) v řízení postupoval v souladu se správním řádem a rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76. K přestupkům žalobkyně si vyžádal kopie pokutových bloků a údaje na nich uvedené zkontroloval. Žalovaný se se závěry magistrátu ztotožnil. Z pokutových bloků vyplývá, že jméno, příjmení, datum narození a bydliště jsou shodné s údaji žalobkyně. Pokutové bloky žalobkyně řádně podepsala, čímž vyjádřila souhlas jednak se správností napsaných údajů,

jednak se spácháním přestupku i způsobem jeho vyřízení. Vznese-li řidič námitky proti záznamu bodů, má správní orgán povinnost prověřit, zda existují dostatečné podklady pro daný přestupek. Tak magistrát učinil. Z pokutových bloků žalobkyně lze prokazatelně vyvodit, že se dopustila přestupkových jednání oznámených magistrátu policií pro účely zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče. Magistrát se tak řádně zabýval skutkovým stavem věci a pro vydání rozhodnutí si zajistil veškeré potřebné podklady. Jelikož magistrát uvedl v rozhodnutí nesprávné datum narození žalobkyně, žalovaný tuto vadu napravil a nahradil jej v rozhodnutí o odvolání datem správným. Žalobkyně v odvolání, podaném prostřednictvím zástupce, neupřesnila rozsah, v jakém napadá prvostupňové rozhodnutí, a vzhledem k tomu, že bylo postupováno v souladu s právními předpisy a nebyly naplněny podmínky pro zrušení prvostupňového rozhodnutí, žalovaný zamítl odvolání žalobkyně. Prostudováním bloků bylo zjištěno, že jsou dostatečným podkladem pro ověření obsahu oznámení o uložení pokuty a tím i pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[4] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně včas blanketní žalobu. Současně totiž navrhla přiznání odkladného účinku žalobě. Přitom uváděla relevantní důvody pro jeho přiznání, a sice vážné újmy v případě odebrání řidičského oprávnění (vdova a samoživitelka dvou nezletilých dětí nízkého věku, jejichž potřeby nebude moci zajišťovat), při současném nedotčení práv třetích osob a neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

[5] Včas, ve lhůtě pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), žalobkyně blanketní žalobu doplnila podání ze dne 22. 11. 2013 (pozn. soudu: dle originálu doručenký založené ve správním spise bylo napadené rozhodnutí žalovaného doručeno žalobkyni prostřednictvím jejího zástupce Ing. M. J. dne 4. 10. 2013, tj. v petitu podání žalobkyně znovu zopakovala požadavek na zrušení rozhodnutí žalovaného, jakož i prvostupňového rozhodnutí pro nezákonnost a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ani prvostupňový správní orgán se řádně nezabývali všemi podklady rozhodnutí ani zapsanými body v evidenční kartě řidiče. Pořízené fotokopie pokutových bloků, založené ve správním spise, jsou nevalné kvality a osvědčují pouze události ze dne 2. 3. 2013 – pokutový blok série FC/2013 číslo C 0218672 a k události ze dne 11. 12. 2012 – pokutový blok série DQ/2011 číslo Q 3525936. Zcela však absentuje rozhodnutí k události ze dne 1. 12. 2013 (pozn. soudu: mělo jít o 1. 12. 2012, neboť i samo doplnění žaloby bylo ze dne 22. 11. 2013 a událost by tak ještě nenastala), na což žalobkyně ve správním řízení upozornila žádostí o doložení všech pokutových bloků za účelem jejího seznámení se s nimi. Jelikož žalovaný ani magistrát nepředložili všechna rozhodnutí, tak se má za to, že právní podklad, který nebyl předložen, neexistuje. Body tak byly zapsány do evidenční karty žalobkyně v rozporu se skutečností. Ani žalobkyně si nepamatuje, že by takový dokument podepisovala. Přitom námitky formulovala tak, že je podává proti všem rozhodnutím, na jejichž podkladě byly u žalobkyně evidovány bodové zápisy v kartě řidiče. V rámci správní diskrece měl žalovaný právě uvážit, zda jsou body uloženy v souladu se zákonem a na základě řádných správních rozhodnutí, které obsahují všechny náležitosti.

[7] Žalobkyně dále označila za důvodnou její námitku proti pokutovému bloku k události ze dne 11. 12. 2012 – pokutový blok série DQ/2011 číslo Q 3525936, na němž podpis neodpovídá podpisu žalobkyně a žalobkyně si neuvědomuje, že byla policisty stíhána za jízdu na červená světla na přejezdu, což je závažný přestupek, za níž by jí jistě nebyla uložena pokuta jen 500 Kč, ale mnohem vyšší. A to i s ohledem na uložené body (7 bodů). Žalobkyně si v této souvislosti nevzpomíná, že by nějakou pokuta platila, a že by s ní byl projednáván silniční přestupek v blokovém řízení. Policisté ji zastavili podle jejich vyjádření na běžnou silniční kontrolu, kdy neshledali žádné pochybení. Jeden z policistů měl u sebe jak doklady žalobkyně tak dalších asi dvou řidičů, které tam zastavil. Je tak zřejmé, že došlo k záměně údajů, že policista si pomýlil osobní údaje řidičů a na blok vypsál údaje žalobkyně, přitom pokutu uhradila zcela jiná osoba. Lze spekulovat, zda i podpis byl následně doplněn nebo blok podepsal jiný řidič, který věděl, že sice přijde o 500 Kč, ale nebudou mu připsány body do karty řidiče. Podle žalobkyně tak došlo k několikerému pochybení policie.

[8] Při prošetření Policie ČR jednoznačně pochybila, neboť se zabývala okolnostmi právními a ryze formálními a nikoliv skutkovými, jak bylo popsáno výše. V rámci toho policie ani nekontaktovala žalobkyni a jejich šetření bylo zcela jednostranné a účelové s absencí náznaku skutečného přezkoumání všech okolností.

[9] Policie též zavinila, že v době vydání rozsudku nebude blok s ohledem na uplynutí jednoleté lhůty již možno přezkoumat. Na takový blok nelze pohlížet jako na správný, kdy vlivem nesprávného úředního postupu policie odmítla provést jakékoliv přezkumné řízení s odkazem na presumpci správnosti rozhodnutí v blokovém řízení. Došlo k porušení zákona a jednání *ultra vires*, přičemž v přezkumném řízení je možno zrušit pravomocná rozhodnutí, a tak nelze uplatnit presumpci správnosti daného blokového rozhodnutí, jak to ve svém přípisu činí Policie ČR s odkazem na proběhnuté řízení. Policie ČR tak nepřipustným způsobem derogovala smysl přezkumného řízení jako dozorcího instrumentu. Provedené přešetření Policií ČR tak nemůže být relevantním podkladem pro správní uvážení, že jde o správné a řádné rozhodnutí vydané v souladu se zákonem, které je relevantním podkladem pro zápis bodů do karty řidiče.

[10] Absentuje stěžejní důkaz – pokutový blok (pozn. soudu: bez uvedení data), z něhož není zřejmé, zda jde o přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. nebo dle § 125 c) odst. 1 písm. f) bod 4., jelikož jde zde zjevný nesoulad výrokové části paragrafového znění s popisem přestupkového jednání. Výrok o daném přestupku je tak nepřezkoumatelný, což má za následek nezákonnost rozhodnutí, které je třeba z těchto důvodů zrušit a znovu projednat ve správním řízení.

[11] Žalovaný ani magistrát se zabývali všemi námitkami, přitom jejich rozhodnutí nemají oporu ve správním spise a jsou tak nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[12] Ve vyjádření k žalobě žalovaný nejprve odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na kompletní spisový materiál v této věci. K jednotlivým žalobním bodům uvedl, že není pravdou, že rozhodnutí k přestupku ze dne 1. 12. 2012 (pozn. soudu: rovněž chybně uvedl 1. 12. 2013) nebylo součástí podkladů pro rozhodnutí. Dne 27. 3. 2013 si magistrát řádně

vyžádal kopii pokutového bloku k přestupku ze dne 1. 12. 2012 a doručen mu byl dne 10. 4. 2013. K ověření zaslaných oznámení o uložení pokut v blokovém řízení si tedy prvostupňový správní orgán správně vyžádal všechny příslušné pokutové bloky od Policie ČR. Po kontrole údajů uvedených na těchto pokutových blocích musel námitky žalobkyně zamítnout, neboť z pokutových bloků vyplynulo, že údaje (jméno a příjmení, datum narození a bydliště) jsou shodné se skutečnými údaji žalobkyně. Ve shodě s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76, správní orgán z vyžádaných pokutových bloků zjistil, zda žalobkyně svým podpisem stvrdila souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, tedy zda blokové řízení proběhlo. Magistrát pak porovnal údaje na pokutovém bloku s údaji na Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a dospěl ke správném závěru, že se údaje shodují, a že k Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a následnému záznamu bodů existuje pravomocné rozhodnutí. Pokutové bloky žalobkyně byly řádně podepsány a tím byl vyjádřen souhlas se správností zapsaných údajů a i s souhlas se spácháním přestupků a způsobem jejich vyřízení.

[13] Žalovaný odmítl, že by se magistrát řádně nezabýval všemi podklady k vydání rozhodnutí. Zápis bodů byl proveden v souladu se silničním zákonem a přílohou č. 1 silničního zákona. Přitom silniční zákon nepřipouští při záznamu bodů žádné správní uvážení správního orgánu. Proto správní orgán nemůže přezkoumávat, při rozhodování o námitkách, pravomocná rozhodnutí zaslaná mu k zapsání bodů za spáchané dopravní přestupky.

[14] Žalobkyně žádala o doložení všech pokutových bloků za účelem seznámení se s nimi. To žalovaný učinil. Žalobkyně měla ze zákona právo kdykoliv se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí, a to i v průběhu odvolacího řízení. Žalobkyně mohla kdykoliv využít svého práva k nahlédnutí do spisu, což však v průběhu odvolacího řízení nevyužila. V průběhu prvostupňového správního řízení byly dne 19. 4. 2013 žalobkyni předány kopie všech pokutových bloků za přestupky, na jejichž základě dosáhla 12 bodů. S ohledem na výše uvedené žalovaný soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobkyně

[15] Žalobkyně podáním ze dne 1. 2. 2014 odmítla sdělení žalovaného (ve v jeho vyjádření k žalobě), že podpisem na pokutovém bloku stvrdila souhlas s blokovým řízením i uloženou pokutou. Žalobkyně k tomu zopakovala tvrzení uvedená v doplnění žaloby ze dne 22. 11. 2013 s tím, že předmětný blok nepodepsala, a že si neuvědomuje, že by byla policisty stíhána za jízdu a červená světla na přejezdu.

[16] S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně usnesení jeho rozšířeného senátu pod č.j. 1 As 21/2010-65, je v nyní posuzovaném případě dán důvod pro obnovu řízení, přitom Policie ČR o obnově řízení (povolení či zamítnutí obnovy) nijak dosud nerozhodla. Jelikož policie pouze uvedla, že nejsou dány důvody k provedení přezkumného řízení, pak je tu absence rozhodnutí Policie ČR ve věci obnovy k danému rozhodnutí v blokovém řízení.

[17] Tvrzení žalovaného, že vlastně nemusí vyzvat žalobkyni k procesním právům, jelikož žalobkyně má právo nahlížet do spisu, je typickým případem jednání *ultra vires* správních

orgánů, které nerespektují základní práva účastníka správního řízení (nadto v řízení o trestním obvinění).

[18] Žalobkyně dále rozporovala nepřipustnost správního uvážení správního orgánu při rozhodování o námitkách proti záznamu bodů, kdy nelze ani přezkoumávat pravomocná rozhodnutí o dopravních přestupcích zasílaných příslušnému správnímu orgánu jen k zapsání bodů. Podle žalobkyně tímto závěrem žalovaný zcela popřel subsidiaritu správního řádu. Přitom předmětem námitkového řízení je ověření, zda jsou body zapsány v souladu se zákonem, tedy za existuje pro záznam v registru řidičů právní podklad. Podle žalobkyně je tak jednoznačně účelem námitkového řízení zjištění faktického stavu věci.

[19] Absentuje-li na bloku podpis, resp. podpis je zcela odlišný od skutečného, pak jde o předběžnou otázku, která musí být nejprve vyřešena. Jelikož nebylo vydáno pravomocné rozhodnutí o zamítnutí přezkumného řízení (nebo povolení) Policií ČR, pak tato předběžná otázka nebyla vyřešena. Policie ČR se touto otázkou nezabývala, popř. se jí zabývala jen formálně, čímž pochybnost nezhojila. Povinností správního orgánu při řízení o zápisu bodů je postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro libertate* a nikoliv *in malam partem* (ve špatné části v neprospěch). Pravidlo *in dubio pro libertate* je vyjadřováno uplatňováním různých maxim pro všech oblastech veřejného práva. Má např. podobu pravidla *in dubio mitius* (v pochybnostech rozhodovat mírněji) nebo pravidla *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obžalovaného).

[20] Výše uvedená pravidla jsou prohloubena tím, že Policie ČR je fakticky jedním správním orgánem, byť jde o dekoncentraci správního řízení uvnitř jednotného ozbrojeného bezpečnostního sboru. Z přípisu Policie ČR vyplývá silná snaha zakrývat pochybení podřízených útvarů vůči třetím subjektům, zejména adresátům veřejné správy. Přitom úřední osoba není uvedena v rejstříku soudních znalců pro prokazování pravosti podpisu, a není tak nadána odbornou ani materiální kvalifikací soudního znalce k provedení znaleckého posouzení pravosti podpisu.

[21] Žalovaný svým tvrzením, že žalobkyně měla možnost přijít a nahlédnout do spisu, zcela popřela elementární rámec procesní poučovací povinnosti vyzvat účastníka k vyjádření se k podkladům rozhodnutí (viz rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 15 Ca 258/2008-55). Účastník řízení nemá hádat, zda bude rozhodnutí vydáno.

[22] Žalobkyně nerozporuje, že byl nějaký blok doručen policií prvostupňovému správnímu orgánu dne 10.4.2013, avšak tvrdí, že s ním nebyla seznámena dne 19. 4. 2013 ani později. Pokud je ve spise k danému datu zaznamenáno nahlédnutí do spisu, pak šlo o účelovou manipulaci se spisem. Proč by žalobkyně namítala neseznámení se s nějakým pokutovým blokem, pokud by se s ním prokazatelně seznámila a poskytl by jí správní orgán jeho kopii. Tvrzení žalovaného žalobkyně odmítla pro účelovost, neboť manipuloval se spisem a zatajil důkaz. Absentuje totiž stěžejní důkaz – pokutový blok, z něhož ani není zřejmé, zda jde o přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. nebo § 125c odst. 1 písm. v) bod 4. Z uvedeného je i patrný nesoulad výrokové části paragrafového znění s popisem přestupkového jednání. Výrok o přestupku je tak nepřezkoumatelný, což má za následek nezákonnost rozhodnutí, které je třeba zrušit. Jelikož se oba správní orgány nezabývaly všemi námitkami, jejich rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

V. Posouzení věci soudem

[23] Zdejší soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí magistrátu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[24] Jak vyplynulo ze správního spisu, na základě *Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění* vydaného Magistrátem města Jihlava dne 12. 3. 2013, č. j. MMJ/OD/4973/2013-1, podala žalobkyně dne 26. 3. 2013 k Magistrátu města Jihlava námitky proti záznamu všech bodů v registru řidičů, zejména proti bodům týkajícím se přestupků ze dne 11. 12. 2012 a 2. 3. 2013. Oprávněnou úřední osobou pro zahájené správní řízení byla určena M. S. Dne 27. 3. 2013 magistrát vyzval Policii ČR k předložení všech tří pokutových bloků – část A. Dne 29. 3. a 10. 4. 2013 vyhověla P ČR žádosti a magistrátu předložila tyto pokutové bloky k přestupkům ze dne 1. 12. 2012, 11. 12. 2012 a 2. 3. 2013. Ve správním spise jsou založena ke každému z těchto přestupků rovněž Oznámení P ČR o uložení pokuty v blokovém řízení č.j. KRPJ-129438/PŘ-2012-160007, č.j. KRPJ-132580/PŘ-2012-160706 a č.j. KRPJ-20651/PŘ-2013-160007. Následně magistrát přípisem ze dne 12. 4. 2013, č. j. MMJ/OD/4973/2013-13 (doručeným žalobkyni dne 17. 4. 2013), žalobkyni sdělil, že byly shromážděny podklady pro rozhodnutí a žalobkyně se s nimi může seznámit a vyjádřit se k nim na magistrátu nejpozději do 7 dnů ode dne doručení tohoto sdělení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Z protokolu pořízeného magistrátem dne 19. 4. 2013 vyplynulo, že se žalobkyně též den dostavila na magistrát a byla seznámena s podklady rozhodnutí, mohla se k nim vyjádřit, požádala o kopie všech tří Oznámení P ČR o uložení pokuty v blokovém řízení a všech tří pokutových bloků s tím, že uvažuje o podání žádosti o přezkumné řízení u přestupků ze dne 11. 12. 2012 a 2. 3. 2013. Požadované kopie dokladů byly žalobkyni obratem protokolárně předány. Dne 26. 4. 2013 podala žalobkyně žádost o přerušení řízení z důvodu podání žádosti o přezkumné řízení u přestupků. Magistrát města Jihlava dne 29. 4. 2013 usnesením přerušil řízení o námitkách proti záznamu bodů na dobu 60 dnů. Dne 10. 7. 2013 magistrát žalobkyni sdělil, že uplynutím lhůty dne 9. 7. 2013 pokračuje v řízení (žalobkyni doručeno dne 15. 7. 2013). Magistrát dále požádal policii o sdělení výsledku přezkumného řízení. Krajské ředitelství kraje Vysočina magistrátu zaslalo na vědomí dne 19. 7. 2013 sdělení ze dne 2. 7. 2013, původně adresované žalobkyni, že při projednávání přestupku ze dne 11. 12. 2012 nebyly zjištěny skutečnosti bránící vyřízení věci v blokovém řízení, a tedy předběžným posouzením podnětu žalobkyně nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení dle § 95 odst. 1 správního řádu. Magistrát přípisem ze dne 29. 7. 2013, č. j. MMJ/OD/4973/2013-22 (doručeným žalobkyni dne 5. 8. 2013), žalobkyni sdělil, že byly shromážděny podklady pro rozhodnutí a žalobkyně se s nimi může seznámit a vyjádřit se k nim na magistrátu nejpozději do 7 dnů ode dne doručení tohoto sdělení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně této možnosti nevyužila a na přípis nereagovala. Následně Magistrát města Jihlava vydal dne 19. 8. 2013, č. j. MMJ/OD/4973/2013-23, rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně zamítl a potvrdil provedené záznamy 12 bodů v registru řidičů (žalobkyni doručeno dne 20. 8. 2013). Proti rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím zvoleného zástupce Ing. M. J. dne 3. 9. 2013 (doplněno dne 9. 9. 2013) v plném rozsahu odvolání s požadavkem na doložení všech pokutových bloků. Bližší důvody nebyly uvedeny. Sdělením ze dne 11. 9. 2013 magistrát uvedl, že neshledal důvody k autoremeduře, a proto

předal spisový materiál k rozhodnutí o odvolání žalovanému. Žalovaný rozhodl tak, že změnil výrok prvostupňového rozhodnutí v datu narození žalobkyně a jinak rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl dne 27. 9. 2013, č.j. KUJI 65643/2013. Rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobkyně dne 4. 10.2013.

[25] Již z pouhé rekapitulace průběhu správního řízení, zaznamenaného ve správním spise, je zřejmé, že žalobkyně byla opakovaně procesně poučena o shromáždění podkladů pro rozhodnutí ve věci, možnosti se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim.

[26] Pokud jde o další žalobní body, soud v první řadě nastíní závěry plynoucí ohledně problematiky bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem (§ 123a a násl. silničního zákona) z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (jeho rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[27] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f silničního zákona) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).

[28] V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 silničního zákona), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení, a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

[29] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, plyne, že pokutový blok (§ 84 a násl. zákona o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. „*Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...]. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení silničního zákona, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu*

skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“ Současně Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.“

[30] K uvedenému lze dodat, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS, je v zásadě jediným přípustným opravným prostředkem proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení obnova řízení; i ta ovšem přichází u takového přestupku v úvahu jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení.

[31] Na základě tohoto závěru Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.

[32] Již tento samotný souhrn judikatury dává ve spojení s konkrétními okolnostmi nyní souzené věci odpovědi na řadu tvrzení vznesených v žalobě.

[33] V posuzované věci magistrát nevycházel pouze z Oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení. Jak vyplynulo ze správního spisu, na oznámení magistrátu o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu ze dne 12. 3. 2013 zareagovala žalobkyně tím, že podala námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Námitky byly velmi stručné, žalobkyně pouze uvedla, že brojí proti veškerým záznamům, kterými bylo dosaženo dvanácti bodů, zejména pak proti přestupkům ze dne 11. 12. 2012 a 2. 3. 2013. Magistrát postupoval tak, že si k jednotlivým Oznámením o uložení pokuty od policie vyžádal stejnopisy příslušných pokutových bloků. Tyto podklady poté vzájemně porovnal z hlediska jejich formy i obsahu a svoje zjištění vtělil do odůvodnění rozhodnutí. Tento postup soud zhodnotil jako souladný se zákonem. Odůvodnění rozhodnutí magistrátu je vůči obsahu námitek zcela přiměřené.

[34] Ani v rámci odvolání žalobkyně svojí obecnou argumentací nemířila proti konkrétním nedostatkům toho kterého pokutového bloku. Takto uplatněným námitkám i odvolání odpovídá obecněji zaměřené odůvodnění rozhodnutí žalovaného, který uzavřel, že bloky obsahují veškeré zákonem požadované náležitosti včetně řádně vyplněných popisů jednání.

[35] Žalobkyně poprvé až v žalobě namítala, že jí nebyly ve správním řízení předloženy veškeré pokutové bloky, konkrétně blok dokládající přestupek ze dne 1.12.2013. V tomto se však zmýlila, neboť skutečně mělo jít o přestupek ze dne 1. 12. 2012 (nikoliv 1.12.2013). Soud k tomu uvádí, že pokud by se měl uskutečnit tvrzený přestupek až v roce 2013, pak by nemohl být logicky předmětem přezkumu žalobkyní podaných námitek již dne 26. 3. 2013, které byly zamítnuty rozhodnutím magistrátu ze dne 19.8.2013, a o odvolání žalobkyně bylo rozhodnuto žalovaným dne 27. 9. 2013. Z uvedené časové posloupnosti jednotlivých podání a rozhodnutí je zřejmé, že muselo jít o přestupek žalobkyně v roce 2012 (1.12.2012) a nikoliv až v roce 2013. Navíc v průběhu správního řízení na takový konflikt neupozorňovala, s obsahem všech podkladů rozhodnutí byla seznámena a vyžádala si i kopie všech pokutových bloků a všech oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení.

[36] Vedle toho, že žalobkyně namítala absenci stěžejního důkazu (viz vysvětlení soudu výše), pak k tomu připojila ještě nepřezkoumatelnost rozhodnutí o přestupku, neboť z pokutového bloku není zřejmé, zda jde o porušení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. nebo § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. silničního zákona, jelikož ustanovení ve výroku není v souladu s popisem přestupkového jednání. Soud tomuto tvrzení nemohl přisvědčit. Z pokutového bloku ze dne 1. 12. 2012, série CM/2010 M 4981713, založeného ve správním spise, soud zjistil, že žalobkyně překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km/h a více, naměřená rychlost byla 85 km/h, po odečtu 82 km/h (povolená však 50 km/h), čímž se dopustila přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. silničního zákona. Uvedené zjištění z pokutového bloku též korespondovalo s Oznámením P ČR o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 3. 12. 2012, č.j.KRPJ-129438/PŘ-2012-160007, rovněž založeným ve správním spise. Popis skutku v blokovém řízení je zcela postačující. Je sice stručný, ale výstižně popisuje okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupku, a to zcela v souladu se zněním zákonem stanovené skutkové podstaty.

[37] Na jiném místě svého podání žalobkyně namítala dokonce účelovou manipulaci se správním spisem a tvrdila, že ani dne 19. 4. 2013 nebyla seznámena s pokutovým blokem. Soud k tomu uvádí, že se tvrzení žalobkyně nezakládají na pravdě. K tomu znovu připomíná, že žalobkyně byla právě dne 19. 4. 2013 seznámena se všemi podklady rozhodnutí a byly jí protokolárně na její žádost předány kopie všech příslušných pokutových bloků a oznámení policie ze správního spisu.

[38] Teprve v žalobě žalobkyně namítala, že podpis na pokutovém bloku ze dne 11. 12. 2012, série DQ/2011 Q 3525936, neodpovídá podpisu žalobkyně s tím, že si žalobkyně na uvedený přestupek jízdy na červená světla na přejezd nepamatuje. V této souvislosti též namítala pochybení policisty, který mohl při konání více silničních kontrol najednou (včetně žalobkyně) zaměnit osobní údaje řidičů, a tak na blok vypsát osobní údaje žalobkyně, přitom pokutu platila jiná osoba.

[39] Pokud jde o tvrzení problematiky podpisu bloku žalobkyní, resp. záměny osobních údajů řidičů při hromadné silniční kontrole a tudíž nepravdivý obsah bloků, soud se ztotožnil se závěry správních orgánů. Ve věci je podstatné, že každý blok je podepsán přestupkyní, jde v zásadě o totožné podpisy a z čistě formálního hlediska nelze říci, že by některé z rozhodnutí postrádalo tuto náležitost. Pokud jde o náhled materiální, nutno v první řadě zopakovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. Cestou ke zpochybnění svého souhlasu s projednáním konkrétního přestupku v blokovém řízení (z důvodu udávané záměny identity obviněné z přestupku na pokutovém bloku) je dle již výše citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS, žádost přestupce o obnovu řízení. V řízení o této žádosti by mohlo být mimo jiné provedeno též šetření za účelem zjištění, zda přestupce tento souhlas skutečně udělil, či nikoliv. V nyní souzené věci lze uvést, že předmětné podpisy žalobkyně na první pohled nevykazují zásadní odlišnosti, které by byly způsobilé vyvolat apriorní podezření ohledně pravosti podpisu žalobkyně na nyní namítaném bloku. Argumentaci o nedostatku vlastního podpisu a záměně osobních údajů s jinými řidiči při silniční kontrole, žalobkyně nepodložila bližšími hodnověrnými tvrzeními či skutečnostmi, ani důkazy. Posuzování pravosti podpisu žalobkyně na pokutovém bloku

(případným znaleckým zkoumáním) v námitkovém řízení (či v řízení před soudem) by i z tohoto důvodu bylo zcela nepřípadné. Také zde (na pokutovém bloku) je popis skutku v blokovém řízení zcela dostatečný a souladný se zákonem. Je sice stručný, ale obsahuje všechny okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupku. Pokutový blok rovněž odpovídá obsahu Oznámení P ČR o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 5. 3. 2013, č.j. KRPJ-20651/PŘ-2013- 160007, které je také založeno ve správním spise.

[40] Z výše uvedeného je současně zřejmé, že se oba správní orgány zcela v souladu s citovanou judikaturou zabývaly na základě námitek žalobkyně způsobilostí jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení pro záznam bodů do registru řidičů (nikoliv však již jejich správností). Není tedy pravdivé žalobní tvrzení, že tak nečinily, čímž postupovaly v rozporu s právními předpisy a ustálenou praxí správních orgánů.

[41] Soud také ověřil, že všechna Oznámení policie o uložení pokuty odpovídají předloženým pokutovým blokům. Tato rozhodnutí vydaná v blokových řízeních pak obsahují všechny zákonem požadované náležitosti a jsou dostatečným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Všechny bloky jsou vyplněny čitelně a srozumitelně, osoba přestupce je v každém z nich přesně identifikována, spáchaná přestupková jednání jsou popsána stručným, avšak zároveň jednoznačným a individualizovaným způsobem, a to jak uvedením skutkových okolností, tak odkazem na související ustanovení zákona. Všechny bloky jsou též podepsány žalobkyní. Popis skutku v blokovém řízení je zcela postačující. Je stručný, ale dostatečně konkrétně popisuje okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupku, a to zcela v souladu se zněním zákonem stanovené skutkové podstaty.

[42] Žalobkyně dále rozporovala postup Policie ČR, která odmítla provést přezkumné řízení na podkladě její žádosti s odkazem na presumpci správnosti rozhodnutí v blokovém řízení.

[43] Soud k tomuto ze správního spisu zjistil, že Krajské ředitelství policie kraje Vysočina dne 2. 7. 2013 přešetřilo podání žalobkyně, týkající se rozhodnutí o uložení blokové pokuty za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 9. silničního zákona spáchaný dne 11. 12. 2012, přičemž neshledalo důvody pro zahájení přezkumného řízení dle § 95 odst. 1 správního řádu. Přestupek lze projednat v blokovém řízení toliko v případě, že je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný je ochoten pokutu zaplatit. Žalobkyně svůj projev vůle podrobit se blokovému řízení stvrdila vlastnoručním podpisem na pokutovém bloku. Svůj nesouhlas mohla projevit před zahájením řízení na místě, což neučinila. Za těchto okolností lze dovodit, že žalobkyně měla přestupek za spolehlivě zjištěný, nehodlala o něm vést správní řízení a souhlasila se sankcí v blokovém řízení. Nebyly tak zjištěny důvody pro zahájení přezkumného řízení. Na uvedeném závěru nemohl nic změnit nejen žalovaný, ale ani zdejší soud. Žalobkyně napadá postup Policie ČR, která nezahájila přezkumné řízení, přitom nyní projednávanou žalobu směřuje proti Krajskému úřadu kraje Vysočina a nikoliv proti Polici ČR (krajský úřad není ani jejím odvolacím orgánem). Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. Přezkumné řízení je navíc zahajováno z úřední povinnosti a nikoliv na návrh účastníka řízení. Na zahájení přezkumného řízení nemá žalobkyně právní nárok. Z uvedených důvodů nemohla být uplatněná námitka důvodná.

[44] Z výše provedeného výkladu rovněž plyne, že uplatnění zásady „*in dubio mitius*“ či „*in dubio pro reo*“ nebylo na místě, neboť mechanismus řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů a zejména pak objektivně zjištěný skutkový stav jejich použití nepřipouštěl.

[45] Soud se tedy ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do karty řidiče žalobkyně. Správní orgány postupovaly přesně v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s výše uvedeným omezením plynoucím z povahy řízení se též dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly podáním-námitkám žalobkyně.

V. Závěr a náklady řízení

[46] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobkyně nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, a proto zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[47] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný správní orgán, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. prosince 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Janků